

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/181/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712213645
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5712213645.11

Rozhodnutie

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v právnej veci žalobkyne: E. C., C..V., W.. XX.XX.XXXX, F. F. Č.. XX, XXX XX R., zastúpená JUDr. Milanom Štúrikom, advokátom so sídlom Holubyho 51, 036 01 Martin, proti žalovanej: X. Š., W.. X.X.XXXX, M. F. XXX XX R., F. XX, zastúpená JUDr. Jánom Repáňom, advokátom so sídlom M. R. Štefánika 25, 036 01 Martin v konaní o zaplatenie 583,77 eur spolu s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie o časti o náhradu škody vo výške 106,21 eur s príslušenstvom sa zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 477,56 eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 477,56 eur od 4.10.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. O trovách konania bude rozhodnuté uznesením do tridsiatich dní po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu 18.9.2012 domáhala vo vzťahu k žalovanej náhrady škody na zdraví vo výške 583,77 eur s 8,75 % úrokom z omeškania od 12.7.2012 do zaplatenia a nahradenia trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 19.4.2012 vydal Obvodný úrad Martin odbor všeobecnej vnútornej správy Rozhodnutie č. ObÚ-MT-OVVS-XXXX/XXXXX/XXX/XX/P, ktorým uznal žalovanú vinnou z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu s tým, že dňa 30.4.2011 spôsobila žalobkyni zranenia - drobné pomliaždenie hlavy v pravej temennej oblasti a otras mozgu ľahkého stupňa, ktoré si vyžiadala PN do 7 dní. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.7.2012 a stalo sa vykonateľným 27.7.2012. Konaním žalovanej bola teda žalobkyni spôsobená škoda na zdraví, ktorá predstavuje nárok z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, vyčíslená v odbornom lekárskom vyjadrení Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou súdno-lekárskeho pracoviska Martin, vypracovanom MUDr. E. Q. vo výške 538,30 eur, kde náhrada za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia činí 15,38 eur jeden bod, priznaných bolo 35 bodov. Ďalej si uplatnila náklady za lieky a príplatky v celkovej hodnote 23 eur, cestovné náklady na ošetrenia a kontrolné návštevy lekárov F. - Y., F. - M. M. vlastným osobným motorovým vozidlom Škoda, EVČ M. XXX AA spolu vo výške 21,87 eur, parkovné pred Martinskou fakultnou nemocnicou 0,60 eur. Spolu teda si uplatnila náhradu škody na zdraví vo výške 583,77 eur. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu vyzvala žalovanú na zaplatenie náhrady škody, žalovaná na výzvu nereagovala a nárok žalobkyne neuhradila.

Podaním doručeným súdu 21.9.2012 žalobkyňa doložila do konania odborné vyjadrenie zo dňa 22.7.2011, ktoré súdu omylom k žalobe nepripojila (č. I. 15 súdneho spisu).

Súd vo veci vydal dňa 24.9.2012 platobný rozkaz č.k. 15C 181/2012. Proti vydanému platobnému rozkazu podala žalmová odpor v zákonom stanovenej lehote (č. I. 25)

a zároveň požiadala aj o oslobodenie súdnych poplatkov z dôvodu finančnej tiesne (č. l. 24, 25). V odpore uviedla, že podáva odpor vo veci samej, a to proti obvineniu z priestupku č. ObÚ-MT-OVVS-XXXX/XXXXXX/XXX/XX/P zo dňa 19.4.2012 proti občianskemu spolunažívaniu. Opakovane čestne prehlasuje, že žalobkyňu nikdy fyzicky nenapadla a má za to, že bola neprávom obvinená a priori bol jej právnym zástupcom neprávom vyčíslený platobný rozkaz. Nedopustila sa žiadneho trestného činu, ani iného skutku, ktorý by spôsobil akúkoľvek ujmu na zdraví alebo iným dehonestujúcim spôsobom hanobil dobré meno a česť žalobkyne. Žalobkyňa a jej manžel sa sami dopúšťajú trestného činu krivého obvinenia, urážky, utŕhania na cti a hanobenia dobrého mena žalovanej a jej dcéry, ktorá býva s ňou v spoločnej domácnosti. Majú snahu žalovanej uškodiť a zavádzajú orgány činné v trestnom konaní živými výpoveďami a svedectvami. Požiadala o nové prešetrenie a preskúmanie skutkového stavu veci.

Podaním doručeným súdu 6.11.2012 (č.l. 30) sa žalobkyňa vyjadrila k odporu. Uviedla, že tvrdenia žalovanej sú účelové, tendenčné a zavádzajúce. Poukázala na to, že Obvodný úrad v Martine vydal rozhodnutie, ktorým uznal žalovanú vinnou z priestupku. Toto je právoplatné a vykonateľné, a teda nie je pravdou, že by žalovaná bola neprávom obvinená a neprávom by bola voči nej vymáhaná škoda. V prípade, ak by mala žalovaná dôkazy, ktoré by vyvracali zistenia obvodného úradu, tieto mala navrhnúť vykonať, resp. ich predložiť v rámci konania o prejednaní priestupku. Takéto dôkazy však nepredložila.

Uznesením č.k. 15C 181/2012 zo dňa 26.11.2012 súd nepriznal žalovanej oslobodenie od súdnych poplatkov. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20.12.2012.

Súd z rozhodnutí Centra právnej pomoci sp. zn. 2187/2013 (č.l. 80, 81) zistil, že Centrum právnej pomoci na základe žiadosti žalovanej o poskytnutie právnej pomoci priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci náhrady škody vedenej na Okresnom súde Martin č.k. 15C 181/2012 a určil JUDr. Jána Repáňa, advokáta na zastupovanie žalovanej.

Podaním doručenom súdu 14.5.2013 (č.l. 86) žalobkyňa doložila do konania listinné dôkazy, a to fotokópie výdavkových dokladov o nákupe liekov a fotokópie lekárskeho správy, z ktorých odvodzuje svoje nároky na zaplatenie cestovných nákladov z titulu vyšetrovaní (č.l. 86 až 93). Tieto listinné dôkazy boli riadne predložené právnenému zástupcovi žalovanej (č.l. 91).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré boli doložené do súdneho spisu, výsluchom účastníkov konania, ich zástupcov, Znaleckým posudkom č. 3/2013, ktorý bol vypracovaný v rámci konania (č. l. 122) a dospel k týmto skutkovým zisteniam a právnenému posúdeniu veci.

Podľa § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) súd je viazaný rozhodnutím Ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím Ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní.

V zmysle citovaného ustanovenia súd je v civilnom konaní viazaný aj rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný priestupok postihnutelný podľa osobitných predpisov a kto ho spáchal. Viazanosť sa vzťahuje iba na výrok, nie na odôvodnenie rozhodnutia. Z výroku o vine je potom nutné vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu a skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie skutkovej podstaty priestupku konkrétnym konaním páchatel'a. Rozsah viazanosti rozhodnutím o tom, že bol spáchaný priestupok a kto ho spáchal je daný tým, do akej miere sú znaky skutkovej podstaty priestupku zároveň významnými okolnosťami pre rozhodnutie o uplatnenom nároku. Žalobca sa žalobou domáhal náhrady škody na zdraví, ktorá mala byť spôsobená žalobkyňou konaním žalovanej. Súd z Rozhodnutia Obvodného úradu Martin, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.7.2012 a vykonateľnosť 27.7.2012 (č.l. 4) zistil, že sa žalovaná vo vzťahu k žalobkyňi dopustila priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) priestupkového zákona a mala sa dopustiť tým, že dňa 30.4.2011 v čase okolo 16.15 hod. z dvora svojho rodinného domu v obci F. XX po prechádzajúcej slovnej výmeny bez akéhokoľvek upozornenia náhle udrela železnými hrabľami do oblasti hlavy žalobkyňu, ktorá stála v okne kuchyne svojho rodinného domu v F. XX a spôsobila jej podľa odborného vyjadrenia MUDr. E. Q., znalca

v odbore súdne lekárstvo zo dňa 22.7.2011 zranenie, a to drobné pomliaždenie hlavy v pravej temenej oblasti a otras mozgu ľahkého stupňa, ktoré si vyžadovalo PN do 7 dní, čím úmyselne narušila občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví. Za spáchaný skutok bola žalovanej uložená sankcia, a to pokuta vo výške 20 eur, ako aj bola povinná uhradiť trovy konania štátu vo výške 16 eur. Súd v súlade s citovaným ust. § 135 ods. 1 OSP bol viazaný predmetným rozhodnutím obvodného úradu, ktoré bolo právoplatné, čo sa týkalo otázky, že žalovaná spáchala priestupok voči žalobkyni a je zaň zodpovedná, a týmto protiprávnym konaním jej spôsobila zranenia - drobné ublíženie na zdraví.

Žalobkyňa si uplatnila práve v súvislosti s predmetným priestupkom náhradu škody na zdraví, a to jednak z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Vychádzala z vyjadrenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý ohodnotil poranenia žalobkyne- pomliaždenie hlavy, otras mozgu ľahkého stupňa na celkový počet 35 bodov. Porania nemali zanechať žiadne trvalé následky.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 422 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda, a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk .

Podľa § 442 ods. 3 OZ škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 444 OZ pri škode na zdraví sa jednorázovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 449 ods. 1 OZ pri škode na zdraví sa uhrádzajú aj účelné náklady spojené s liečením.

Podľa § 449 ods. 3 OZ náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhrádzajú tomu, kto ich vynaložil.

Povinnosť nahradiť škody je osobitným právnym dôvodom vzniku záväzkového právneho vzťahu. V tomto prípade je možné hovoriť o vzniku záväzkového vzťahu zo zákona. Dôvodom vzniku tohto záväzku je protiprávne konanie škodcu a obsahom tohto záväzkového vzťahu je povinnosť subjektu, ktorý škodu spôsobil inému ju nahradiť a právo subjektu, ktorému bola škoda spôsobená, teda poškodeného uplatniť právo na náhradu škody.

Práve v ust. § 420 OZ je upravená všeobecná zodpovednosť fyzickej a právnickej osoby za spôsobenú škodu, ktorá vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti. Podľa názoru súdu v danom prípade boli splnené predpoklady zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla žalobkyni na zdraví, a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody na zdraví a existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou a v podstate zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil. Súd vychádzal z výroku právoplatného rozhodnutia Obvodného úradu Martin, kde jednoznačne bolo rozhodnuté vo výrokovej časti, že žalovaná porušila právnu povinnosť - narušila úmyselne občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví vo vzťahu k žalobkyni svojim konaním, ktoré si vyžadovalo PN do 7 dní. Z tohto dôvodu súd má za to, že boli splnené predpoklady zodpovednosti žalovanej za škodu na zdraví, ktorá vznikla žalobkyni. V ďalšom sa súd zaoberal spôsobom a rozsahom náhrady škody na zdraví a vychádzal práve z ust. § 442 v spojení s § 444 OZ, kde pri spôsobení škody na zdraví poškodenému, teda v danom prípade žalobkyni Občiansky zákonník priznáva rôzne právne nároky. Na prvom mieste uvádza Občiansky zákonník odškodnenie bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia. Otázky pojmu bolesť a pojem sťaženie spoločenského uplatnenia a v akom rozsahu, a na základe čoho sa tieto práva priznávajú, sú upravené v zákone č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorázovo. Žalobkyňa si uplatnila bolestné v zmysle odborného lekárskeho vyjadrenia, ktoré bolo vypracované v rámci konania pred Obvodným úradom Martin vo výške 538,30 eur, čo predstavovalo bodové ohodnotenie zranení 35 bodov, hodnota jedného bodu bola 15,38 eur. Žalovaná však v priebehu konania spochybnila, vzniesla námietku vo vzťahu k odbornému vyjadreniu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou Bratislava zo dňa 22.7.2011, ktoré spracoval MUDr. E. Q.. Námietla opodstatnenosť úrazu - otrasu mozgu, túto skutočnosť žiadala preveriť súdom a z tohto dôvodu

žiadala do konania pribrať nového znalca na posúdenie správnosti záverov odborného vyjadrenia alebo, či sa stotožňuje s predmetným odborným vyjadrením.

Z tohto dôvodu súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie vo veci a poveril znaleckou úlohou znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie neurológia, kde úlohou znalca bolo zodpovedať na otázky súdu. Na tieto znalca zodpovedal v znaleckom posudku č. 3/2013 (č.l. 122) a uviedol, že útokom žalovanej mohlo dôjsť k zraneniu ako uvádza žalobkyňa a ako uvádzajú výsledky vyšetrenia. Znalec uviedol, že je možné hodnotiť úraz zo dňa 30.4.2011 ako ľahký otras mozgu, aj keď podľa zdravotnej dokumentácie nebol údaj o príhode bezvedomia, avšak u poškodenej po úraze hlavy pretrvávali bolesti hlavy, poškodená vracala, točila sa jej hlava. Zároveň na otázku, aké je bodové ohodnotenie bolestného, znalec uviedol, že bodové ohodnotenie bolestného, ku ktorému došlo dňa 30.4.2011, a ktoré bolo kvalifikované ako ľahký otras mozgu, je ohodnotené počtom bodov 30, jeden bod = 15,38 eur. Zároveň znalec uviedol, že uvedené poranenie nezanechalo trvalé následky, preto sťaženie spoločenského uplatnenia nie je možné hodnotiť a žalobkyni neprináleží.

Pri posúdení výšky bolestného súd vychádzal z vypracovaného znaleckého posudku, tento bol zaslaný na vyjadrenie účastníkom konania, nevyjadrili sa k nemu. Žalovaná na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 4.11.2013 (č. I .140) uviedla, že nesúhlasí s bodom, čo sa týka znaleckého posudku, kde znalec uviedol, že žalovaná mala utrpieť otras mozgu, nakoľko to nemá byť zdokladované v rámci zdravotnej dokumentácie, navrhla vykonať opätovne výsluch ošetrojúcich lekárov žalobkyne, ako aj výsluch manžela žalobkyne, trvala na tom, že sa žiadneho skutku vo vzťahu k žalobkyni nedopustila. Súd tieto návrhy na doplnenie dokazovania zamietol. Tak ako už bolo vyššie uvedené, bol viazaný právoplatným rozhodnutím Obvodného úradu Martin, čo sa týkalo spáchania priestupku a výška bolestného bola určená znalcom vo vypracovanom znaleckom posudku v súlade s ustanoveniami zákona č. 437/2004 Z. z, znalec vychádzal zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne, vykonal aj neurologické vyšetrenie žalobkyne. Vykonanie ďalších dôkazov pre posúdenie výšky bolestného by bolo nadbytočné, súd mal riadne preukázanú výšku bolestného. K tomuto súd poukazuje aj na listinný dôkaz, ktorý do konania doložila žalobkyňa, a to odborné vyjadrenie Úradu pred dohľad nad zdravotnou starostlivosťou Bratislava zo dňa 22.7.2011, kde je takisto konštatované, že žalovaná spôsobila žalobkyni otras mozgu ľahkého stupňa. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 4.11.2013 (č. I. 140) žalobkyňa zobrala žalobu v časti týkajúcej sa nároku - náhrady za bolesť späť a to vo výške 76,90 eur s prísl. a žiadala priznať bolestné len vo výške, ktorá bola určená v znaleckom posudku spolu s úrokom z omeškania. Žalovaná na pojednávaní súhlasila so späťvzatím v tejto časti, preto súd konanie v tejto časti zastavil v súlade s ust. § 96 odseky 1 a 3 OSP. Súd mal za to, že nárok žalobkyne v súvislosti s odškodnením bolesti vo výške 461,40 eur je dôvodný a tento nárok žalobkyni priznal.

Ďalej si žalobkyňa v súvislosti so škodou, ktorá jej vznikla na zdraví, uplatnila v súlade s ust. § 449 ods. 1 OZ aj účelné náklady spojené s liečením. Ide o výdavky, ktoré mala žalobkyňa v danom konaní na svoju liečbu, čiže ide o samostatné právo žalobkyne, ako poškodenej domáhať sa náhrady účelných nákladov spojených s liečením. Je potrebné uviesť, že aj keď poškodený občan dostáva väčšinu liečebných úkonov v prípade potreby z prostriedkov príslušnej poisťovne bezplatne, môže mu okrem toho vzniknúť rôzne náklady spojené s liečením, ktoré poisťovňa neuhradza a na ich náhradu má poškodený právo, ak ide o účelné náklady spojené s liečením. Existenciu týchto nákladov je potrebné preukázať. Žalobkyňa si uplatnila v žalobe škodu predstavujúcu príplatky za lieky vo výške 23 eur. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 4.11.2013 zobrala žalobu, čo sa týkalo nákladov za lieky, ktoré vynaložila dňa 16.8.2011 v sume 7,44 eur s príslušenstvom späť, žalovaná na pojednávaní súhlasila so späťvzatím aj v tejto časti. Súd konanie aj v tejto časti zastavil v súlade s ust. §96 odseky 1 a 3 OSP Vo zvyšku teda žiadala priznať náklady na lieky, ktoré musela doplácať v Turčianskej lekárni (č.l.87) za lieky, ktoré jej boli predpísané dňa 2.5.2011 (č.l. 87 - rub), kde je zrejmé, že uhradila 2.5.2011 doplatok na lieky vo výške 3,82 eur. Tieto lieky jej boli predpísané v súvislosti s vyšetrením 2.5.2011, kde absolvovala neurologické vyšetrenie (č.l. 89). Súd mal za to, že tento náklad vo výške 3,82 eur bol preukázaný listinnými dôkazmi. Ďalej si uplatnila žalobkyňa náklady za lieky, ktoré doplácala dňa 3.5.2011 v lekárni v rámci vyšetrenia 3.5.2011 v neurologickej ambulancii (č. I.90, 91) vo výške 4,75 eur. Ďalej si uplatnila príplatok za lieky, ktorý musela doplácať v Turčianskej lekárni (č.l. 87), a to 5 eur dňa 26.5.2011. Tieto lieky boli jej predpísané v súvislosti s vyšetrením dňa 26.5.2011 (č. I. 89). Súd mal za to, že uplatnené príplatky za lieky boli preukázané v celkovej výške 13,57 eur a tieto žalobkyni priznal. Ďalej si žalobkyňa uplatnila aj náklady, ktoré jej vznikli v súvislosti s tým, že dňa 30.4.2011 zaplatila príplatok za služby zdravotnej starostlivosti vo výške 1,99 eur. To bol deň, kedy utrpela ublíženie na zdraví zo strany

žalovanej, navštívila pohotovostnú službu. Bolo to preukázané listinným dôkazom na č. I. 87 súdneho spisu a zároveň v tento deň platila parkovné vo výške 0,60 eur (č. I. 87). Súd aj tieto náklady žalobkyni priznal, nakoľko boli preukázané a predstavovali škodu, ktorá vznikla žalobkyni vzhľadom na protiprávne konanie žalovanej. Spolu boli priznané aj ďalšie náklady vo výške 2,59 eur.

Žalobkyňa si uplatnila aj cestovné náklady vo výške 21,87 eur s prísl. , v tejto časti zobrala žalobu späť na pojednávaní, ktoré sa konalo 4.11.2013, žalovaná s uvedeným súhlasila, preto súd konanie aj v tejto časti zastavil v súlade s ust. §96 odseky 1 a 3 OSP. Celkovo súd konanie zastavil v časti o náhradu škody vo výške 106,21 eur s príslušenstvom.

Na základe uvedeného súd priznal žalobkyni nárok na náhradu škody, ktorá jej vznikla na zdraví v celkovej výške 477,56 eur (461,40 + 13,57+ 2,59).

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka a popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ide o znenie ustanovenia § 517 ods. 2 OZ účinného v čase uplatnenia úrokov z omeškania, nakoľko žalobkyňa si okrem náhrady škody uplatnila aj úrok z omeškania zo žalovanej sumy, a to od 12.7.2012 do zaplatenia vo výške 8,75 % ročne. Žalobkyňa uviedla, že si úroky z omeškania uplatnila od 12.7.2012 v súvislosti s tým, že rozhodnutie Obvodného úradu Martin, ktorým uznal žalovanú vinnou z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, nadobudlo právoplatnosť 12.7.2012.

Podľa § 563 OZ, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

V Občianskom zákonníku pri nároku na náhradu škody nie je ustanovený čas plnenia, podľa ust. § 563 OZ treba vychádzať za toho, že škodca je povinný nahradiť škodu prvý deň potom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu. Dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe však nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému. Súd mal za to, že čo sa týka času splnenia je potrebné postupovať podľa § 563 OZ. Z listinného dôkazu, ktorý doložila do konania žalobkyňa - pokus o zmier zo dňa 5.9.2012 (č. I. 9), súd zistil, že žalovaná bola vyzvaná právnym zástupcom žalobkyne na zaplatenie náhrady škody v lehote 3 dní od obdržania pokusu o zmier. Žalobkyňa však v konaní nepreukázala, že predmetný pokus o zmier bol aj doručený žalovanej, a teda že vyzvala žalovanú na zaplatenie náhrady škody a určila jej čas plnenia. V priebehu konania žalobkyňa pri uplatnení úrokov z omeškania na tento listinný dôkaz nepoukázala, odvodzovala dobu splatnosti od právoplatnosti rozhodnutia Obvodného úradu Martin.

Podľa názoru súdu za kvalifikované požiadanie treba v danom prípade považovať žalobu, a teda dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe bude deň po doručení tejto žaloby žalovanej. Predmetná žaloba bola doručená žalovanej dňa 3.10.2012, a preto súd priznal žalobkyni z priznanej sumy úroky z omeškania od 4.10.2012 v uplatnenej výške 8,75 % ročne. Výška úrokov z omeškania bola v súlade s us. § 3 ods. 1 vyhlášky č. 87/1995 Zb. , podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vo výroku rozsudku súd priznal žalobkyni nárok na náhradu škody vo výške 477,56 eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 4.10.2012 do zaplatenia.

O trovách konania bude rozhodované samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozsudku vo veci samej a to v súlade s ust. § 151 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.